

XXX
 X
 X ORDE DER VERDRAAGZAMEN X
 X EERSTE KURSUSAVOND : DOEL VAN DE INWIJDING X
 X
 X
 X
 X
 XXX

Dinsdag, 28 augustus 1979

Helaas is door een technische storing het eerste gedeelte van deze kursusavond weggefallen. Onze excuses hiervoor.

Als onderwerpen werden gesteld:

1. Het doel van de inwijding in de mystiek der oude mysteriën.
2. Meesters en heiligen van deze dagen. Bestaan valse profeten en zijn er heden op de wereld mystici?
 - a. Hun achtergrond oa. bewustzijnsniveau en persoonlijk leven en uiting,
 - b. Hun leer en waar deze afwijkt van de kosmische waarheid,
 - c. Uitwerkingen op de mensen en het wereldgebeuren.

..... die hun eigen mening verkondigden met een absolute blindheid voor alles wat er niet mee in overeenstemming was. Maar ja, dat is juist het bewijs van het niet-ingewijd zijn. Je kunt wel zeggen, dat alles aan je moet gehoorzamen, maar je bent deel van het geheel. Het geheel gehoorzaamt je niet.

Je kunt wel zeggen: "Dat wat ik zeg, is juist. Als deel van het geheel zie ik dat andere delen, tekens, mij bevestigen." Je zoudt haast kunnen zeggen, dat de werkelijke adepten, vooral de grote adepten, bijna wetenschappelijk te werk gaan. Zeker, hij werkt met een wereld, die anderen niet kennen. Mystieke wereld. Een verborgen wereld, een occulte wereld. In die wereld zijn vaste wetten, zijn vaste regels, zijn vaste waarden. En wat meer is, de tekenen van die wetten, regels en waarden zijn ook in het eigen ik terug te vinden. Daar juist ligt het grote gevaar. Wanneer je een inwijding bereikt en je leerlingenschap teneinde gaat, dan denk je dat je iets bent, maar je kunt niet meer zijn dan je altijd geweest bent. Dat moet je beseffen. Je denkt waarschijnlijk, dat je nu anderen lering kunt geven en je begrijpt niet, dat je ook van anderen moet leren. Het is bekend, dat bepaalde inwijdingsfeesten begonnen met een bad in zee, alsof men wilde zeggen, dat je alles van je af moest spoelen, je gewoonten, het alledaagse. Je moet als het ware nieuw geboren zijn. Vergeet niet, dat men - daar waar dit gebeurde - ook geloofde, dat bepaalde wezens uit de zee geboren werden.

Het is een symboliek, maar die symboliek duidt gelijktijdig aan waar het om gaat.

Daarmee heb ik, dacht ik, het eerste gedeelte voldoende afgesloten. Zijn er nog vragen of kommentaren?

+ We moeten dus eerst proberen deel te worden van het geheel, voordat je in het geheel, de totaliteit je zelf kunt uitdrukken.

- Weten wie je bent. Dat zeg ik inderdaad. Het is één van de punten waarmee we begonnen zijn. U moet niet vergeten, dat ik ben uitgegaan van de oude inwijding in de eerste plaats.

Ook in deze tijd zou dat nog kunnen gelden. Wanneer iemand een uitvinding doet, dan heeft hij kennis. Hij is in zekere mate een soort ingewijde. Pas wanneer hij in staat is de betekenis van zijn kennis voor zichzelf en voor anderen te overzien, kan hij verantwoord handelen binnen het geheel.

Dan is hij geen slachtoffer meer van gebeurtenissen ondanks zijn willen of denken, maar dan is hij meester van datgene wat hij tot stand brengt.

Kunt u het volgen? Dat is één van de belangrijke punten, die vooral in die oude tijd een grote rol heeft gespeeld en volgens mij in het heden ook nog wel een grote rol zou kunnen gaan spelen.

+ Toendertijd waren veel dingen niet bekend, die voor ons vandaag vanzelfsprekend zijn. Is er verschil tussen die trap van ontwikkeling van toen en nu?

- Dat is een verkeerde interpretatie.

In het verleden leefden de mensen in een wereld waarin vele verschijnselen onverklaarbaar waren, waarbij men zocht ze te verklaren door ze een naam te geven, ze dus als het ware tot een persoonlijkheid te maken. Dat heb ik gezegd. Dat doe je tegenwoordig niet meer. Het is dus een totaal andere situatie. Er zijn nog wel wat dingen. In die oude tijd waren geestelijke gaven en krachten normaal. Tovenarij, heksen, was het meest normale wat er bestond. Telepathie, helderziendheid, gebruik van hypnose, dat vinden we eigenlijk overal terug in de godsdienst van de oude beschavingen. We zien ook, dat de gewone handelingen van de mensen worden herleid tot een andere betekenis. We kunnen wel zeggen, dat er vroeger erg veel orgiastische godsdiensten waren, maar we vergeten één ding. Het ging daarbij niet om de orgie, maar om de betekenis, de vervreemding van het ik, die daarbij behoort. Dat zijn dingen waar de mensen aan voorbijgaan, omdat ze die gevoelswereld niet meer kennen. In deze tijd moet je eigenlijk kunnen doordringen in die gevoelswereld. Nu weet ik wel, dat al die dingen niet meer benoemd worden met godennamen, maar bijvoorbeeld als psychose, psychosomatische verschijnselen, etc. De naam, die je er aan geeft is in feite een poging om iets te personifiëren. Wat je niet bent, begrijpt u wat ik bedoel? In de oudheid was de aanvaarding van de innerlijke wereld en haar verschijnselen even normaal als vandaag de dag de erkenning, dat regen een resultaat is van de waterkringloop met verdamping en neerslag door afkoeling.

Er is een verschuiving, maar er is wel degelijk een geheim gebied gebleven, maar waar dat gebied eens voor een deel lag in de erkenning, feiten - we zouden zeggen wetenschappelijke benadering misschien - daar ligt ze nu juist in de erkenning van de achterliggende geestelijke werkelijkheid en de geestelijke waarden, die eens voor de mensen, die een beetje verder kwamen, heel normaal waren.

Er is dus een groot verschil. Je kunt ook niet zeggen, dat u ten dele ingewijd wordt geboren. Dat is ook niet waar. Het is zo, dat uw belangstelling anders gericht is dan in het verleden. In het verleden waren er kinderen, die je precies konden vertellen welke goden in welke tempels zaten, wat ze deden en hoe je een vloek van de een en een zegen van de ander kon oplopen. Tegenwoordig weten ze allemaal precies welk merk vliegtuig er over gaat, hoeveel passagiers het kan hebben en hoeveel motoren misschien. Of wat voor auto's er op de weg rijden. Wat de achtergrond is zelfs maar van het sacramenteel denken van de kerken, weten ze niet. Er is een verschuiving van waarden geweest.

+ Is dat een vermindering?

- Is een verandering een vermindering? Luister, u bent op het ogenblik gekleed op deze bijeenkomst. Als u nu hier in bikini op komt draven, dan lijkt dat erg ongepast. Als u in deze kledij wilt gaan zwemmen, is dat erg ongepast. Het gaat er doodgewoon om, dat je geestelijke bagage, die je op doet in de gemeenschap als een normale ontwikkeling, deel moet zijn van de noodzaken en dus moet beantwoorden aan de omstandigheden waarin de gemeenschap als zodanig en dus jij als eenling eveneens zich materiëel bevindt. Dat is gewoon de basis. Daarachter behoort dan de mogelijkheid om te weten wat je nog meer in de kleerkast hebt hangen. De meeste mensen weten dat niet. Die denken: "Ik ben nu eenmaal bikini, dus ik blijf bikini." Die vergeten, dat er ook een evening-dress hangt of vergeten helemaal, dat er dingen bestaan als pyama's, baby-dolls etc. Er zijn dus heel veel verschillende mogelijkheden. Het kennen van die mogelijkheden schept voor het individu de kans om zich aan te passen aan datgene wat hij nu is en nu doet. Voortdurend. Dat betekent, dat je van de eenzijdigheid loskomt. De inwijding doet dat in zekere mate, dat heeft ze altijd gedaan. Is daarmee de vraag beantwoord of nog niet?

- + U zegt, meestal word je ingewijd. Als inwijding een proces is waardoor je de wereld anders gaat zien, kun je dan ook spreken van een spontane zelf-inwijding?
- Neen. Het idee "ingewijd worden" is zinvol. Het is eigenlijk de enig juiste benadering. In jezelf, spontaan, kun je niet van bewustzijn veranderen. Je hebt nl. externe factoren nodig. Maar óf die externe factoren nu bestaan in een inwijdende persoonlijkheid, een inspirerende geest of doodgewoon in een reeks situaties buiten je, waardoor je gekonfronteerd wordt met die innerlijke werkelijkheid, is een andere kwestie. Die mogelijkheid is er. Het is dus niet zo, dat er iemand moet komen om u de geheimen van een inwijding in te fluisteren. Dat dachten ze in het verleden, maar dat is helemaal niet waar. Mag er een anekdote tussen door? Het is namelijk historisch. Er was iemand tot adept in gewijd. Hij had alles ontvangen, ook de gewaden, die er bij hoorden. Die inwijdingen lagen altijd binnen de priesterlijke sfeer. Daarna kwam de hogepriester en fluisterde hem iets in. Iedereen zei toen, dat dat het geheim van de inwijding was. Wat was het wat hij zei? "Gefeliciteerd, ik kom vanavond een glaasje wijn drinken." Zo moet u het zien. Het wordt u niet ingefluisterd. U moet begrijpen, dat de inwijding alleen maar zin heeft, als het ook een verandering van besef teweegbrengt. Nu kan niemand uw besef veranderen. Dat kunt u alleen zelf doen. Je moet leren jezelf om te stellen. De mogelijkheid om je om te stellen wordt je gegeven door impulsen van buitensaf. Op het ogenblik, dat je gekonfronteerd wordt met de werkelijkheid, moet je diep in jezelf graven en zeggen "wat is nu mijn werkelijkheid, wat is nu mijn mogelijkheid!" Op grond daarvan, alleen daarvan, kun je in jezelf tot een verandering komen van besef, een groter gevoel van eenheid met de werkelijkheid en zo'n beheersing van de facetten van de werkelijkheid, die eigenlijk door de mensen als zo absoluut worden ervaren, dat ze daardoor voor de mens een illusie zijn.

De situatie in de oudheid was een wat wonderlijke. Er werden heel veel mensen priester omdat het de beste mogelijkheid was om vanuit hun stand toch nog iets te bereiken. Dat is trouwens in het Christendom ook vaak gebeurd. Zoals u in uw tijd de kinderen, die niet deugden naar de koloniën hebt gestuurd, zo is er een tijd geweest, dat jongens, die niet deugden dan in godsnaam maar tot bisschop gewijd werden. Soms konden ze niet eens een mis opdragen of een litanie opzeggen, maar ze waren bisschop. Ze hadden geestelijke waardigheid en daardoor gezag. Het gezag zat bij de priesters in de oudheid, maar er waren enkele mensen bij, die gevoeliger of intelligenter waren dan anderen. Het zijn dezen, die dan altijd weer uitgezocht worden. U moet ook niet denken, dat een hogepriester altijd de meest bewuste is. De hogepriester wordt heel vaak door een soort mentor geregeerd. Die mentor is dan de ingewijde, niet degene, die de functie naar buiten toe verdedigt. Daardoor is het mogelijk, al degenen die werkelijk een ander bewustzijn kunnen bereiken te selekteren. Het is alsof je uit een bepaalde stand een selectie maakt. Je kunt dat ook niet naar buiten doen. Je kunt niet tegen een krijger zeggen, dat je hem gaat inwijden. Alleen wanneer die krijger eerst weer naar het priesterschap gaat en daar als noviet binnentreedt en alle fasen doorloopt, kun je hem er bij brengen. Een zwerver kan worden opgenomen in een gemeenschap. Hij kan er een tijd verblijven, maar hij kan alleen nog toegelaten worden tot de inwijding wanneer hij lid wordt van de gemeenschap en daarmee onder de regels en wetten van die gemeenschap valt. In deze dagen ligt dat anders. In deze dagen kan een ieder zich zoveel kennis eigen maken, uit zeer veel verschillende bronnen, zodat hij in feite een mate van inwijding bereikt door zijn eigen streven. Wat hij meestal te laat beseft is door het aanvaarden van het nieuwe besef heeft hij zich ook geschaard in de rij van hen, die aan bepaalde wetten moeten voldoen. Inwijding en wet gaan samen. Het is niet zo, dat de macht die je bereikt, je vrij maakt. Integendeel, ze legt je steeds meer verplichtingen op. Voor de mensen, die begonnen, was een inwijding meestal het bereiken van aanzien. In de tempel van de zee-god bijvoorbeeld werden de burger-mensen ingewijd, het was maar een nabootsing van de werkelijkheid natuurlijk, ze maken een smartelijke tocht door. Dan krijg je uiteindelijk ook nog aan het einde de erkenning, dat ze ingewijd waren. Dan klopten ze op hun borst,

ongeveer zoals mensen nu rondlopen met een ridderorde. Dat waren natuurlijk niet de echte ingewijden, dat begrijpt u zeker wel. De werkelijke ingewijden zijn juist mensen, die dit eigenlijk niet mogen manifesteren. Daarom zijn al die mystieke scholen altijd verborgen scholen geweest. We weten in deze tijd misschien nog iets over de Isis-inwijding, de Osiris-inwijding. Maar realiseert u zich wel, dat ofschoon de plechtigheden van de ingewijden van Isis ook plaatsvonden bijvoorbeeld bij Tebe en Memphis, de werkelijke kloosters afgelegen waren. Alleen, ze lagen in dit geval wel aan de Nijl, dus nog in het Nijldal zelf. De priesters, die de Osiris-inwijding doormaakten, bevonden zich - wanneer ze werkelijk aan de grote trappen van inwijding toe kwamen - in een klooster, dat ver buiten in de woestijn lag. Het was met heel veel moeite te benaderen. Men zei wel, dat ze zich bevonden op een plaats, die beveiligd werd door sporen van Anubis. Jakhalsen waren er natuurlijk ook in de woestijn. Deze culten hadden dus de gewoonten om te selecteren. Dat was nodig, want de geestelijke waarheid en de geestelijke waardigheid kun je niet krijgen wanneer je gelijktijdig macht en gezag moet handhaven. Laten we het heel eenvoudig zeggen. Wanneer je een heilige neemt en je maakt hem paus van Rome, dan kan hij geen heilige blijven. Op dat ogenblik heeft hij te maken met zoveel materiële zaken en ontwikkelingen, al doet hij dat met de beste geestelijke bedoeling, dat hij niet meer in staat is die innerlijke sereniteit te krijgen en te behouden, die hij nodig heeft om een heilige te zijn. Daarom: terugtrekken.

Er zijn dan altijd nog weer mensen, die toch nog verder willen, die iets bereikt hebben en door willen gaan. Dan heb je weer aparte gemeenschappen nodig. Gemeenschappen, die opgebouwd zijn uit ingewijden en daarnaast een secundaire functie hebben. Het klooster van de put der wereld bijvoorbeeld, waar Jezus ook geweest is. Er zijn er meer. Dergelijke kloostergemeenschappen beantwoorden in feite aan een andere werkelijkheid dan die van de doorsneemens. Naar buiten toe vertonen ze het beeld van de normale wereld omdat het niet juist is de hogere werkelijkheid te manifesteren tegenover iemand, die er niet op voorbereid is. Dat kan gevaarlijk zijn. Er zijn kloosters van duister en van licht geweest. Je hebt altijd, zolang er een wereld is, ingewijden gehad van het pad aan de linkerhand en het pad aan de rechterhand, zoals men zegt. Maar al deze ingewijden moeten aan dezelfde normen en eisen beantwoorden, vergeet u dat niet. Al deze ingewijden, onverschillig welke God zij in hun banier schrijven, moeten kunnen komen tot een besef van een andere werkelijkheid dan de menselijke. Andere betekent niet andere vormen, maar het betekent staande buiten het menselijke tijdsverloop, de menselijke wetmatigheden. De gaven, die daarmee gepaard gaan, zijn eigenlijk begeleidingsverschijnselen. Wanneer u op een boot zit en u deint nu toevallig ^{die} een ander ziet alleen de bovenkant en niet het water, denkt: "Wat beweegt ^{die} zich eigenaardig." Voor u is het normaal, maar als die ander geen water kan zien en niet weet, dat het er is, is het een wonder.

Wanneer u in staat bent regen op te wekken, dan betekent het alleen, dat u met temperatuursverschillen manipuleert, meer niet. Voor u weer helemaal normaal. U weet, dat temperatuur niets anders is dan een uiting van energie. Wanneer ik energie onttrek wordt het kouder, wanneer ik energie toevoeg wordt het warmer. Daardoor kan ik precies bepalen waar dus de waterdamp, wanneer ze er eenmaal is, zich ontleent. Het principe van de primitieve magie. Wanneer je dat niet weet, is het een wonder. De wonderen zijn eigenlijk de onvolledig beseft werkingen. De ingewijde, die deze wonderen doet, doet dit omdat dit strookt met de normen van de wereld waarin hij leeft. Zijn persoonlijke innerlijke wereld. Zijn innerlijk en persoonlijk bewust zijn. De leek kan hem niet begrijpen. De waarden, die de ingewijde heeft zijn in de oudheid en zelfs ook in deze dagen - er zijn nog ingewijden - anders dan die van de gewone mensen.

Veel zaken, die u afschuwelijk vindt, vinden zij normaal, zaken, die u normaal vindt, vinden zij afschuwelijk. Niet omdat er andere maatstaven zijn, maar omdat ze de betekenis van de dingen meer essentieel zien, meer in het werkelijke wezen. Wat u afkeurt, dat kan iets zijn wat op één ogenblik

gebeurt, maar zij zien de betekenis er van over zo veel levens.
Dan kan die betekenis een heel andere zijn.

+ Graag een voorbeeld.

- Ik wil er wel een voorbeeld van noemen. Stel nu, iemand loopt hier buiten rond. Er is een kind nog laat aan het spelen. Hij slaat het kind dood. Verschrikkelijk nietwaar? Maar dat kind had anders grote invloed gehad op zijn omgeving. Die valt nu weg. Daardoor ontstaat een vredige ontwikkeling, die misschien wel een paar honderd duizend mensen betreft. Nu zegt de ingewijde niet, dat hij het goed gedaan heeft om hem dood te slaan, hij zegt, dat het goed is, dat het gebeurd is. Alleen de redenen die hem er toe brachten om het te doen, die zijn verkeerd. Ik beklag de moordenaar, maar ik prijs de moord. Kunt u het volgen? Dat is dus een totaal andere visie.

Armoede en rijkdom bijvoorbeeld zijn voor een ingewijde iets heel anders dan voor een gewoon mens. De ingewijde weet, dat zolang hij in die innerlijke werkelijkheid, die eenheid het besef heeft, kan hij daaruit alles wel voortbrengen wat werkelijk noodzakelijk is. Hij kan dus nooit wat tekort komen, hij is rijk. Maar, wanneer je iets hebt wat je kunt verliezen, wat je niet steeds weer uit jezelf kunt voortbrengen, dan ben je arm, want je bent afhankelijk van de wereld om je heen. Dat zijn krankzinnige dingen als je het menselijk bekijkt. Toch zijn dit de sleutels van de inwijding, ook al in de oudheid. Er zijn ingewijden geweest, die heel erg rijk waren, maar dan gebruikten ze hun rijkdom niet om daar zelf van te genieten, maar omdat ze door die rijkdom een bepaalde betekenis hadden, iets tot stand konden brengen. Rijke ingewijden vinden we vooral daar, waar ze proberen te selekteren. Ze hebben invloed in de tempel. Ze beheersen ook vaak het hof van een vorst in meerdere of mindere mate. Ze tonen zich daarnaast vaak nog als magiër. Door het gezag wat ze hebben, kunnen ze er bijvoorbeeld voor zorgen, dat een aantal mogelijke ingewijden rustig de eerste trappen kunnen doorlopen van erkenning en konfrontatie met een andere werkelijkheid, terwijl dit anders door de omgeving onmogelijk zou worden gemaakt. Dan heeft die menselijke rijkdom dus betekenis, dan is ze belangrijk. Maar als zodanig niet, want wat je nodig hebt, dat maakt je wel. Dat klinkt heel erg vreemd, natuurlijk.

De zin van de inwijding was dus zeker niet, zoals sommigen denken, om op aarde macht te vergaren of om op de een of andere manier er beter van te worden. Inwijding is geen kwestie van beter worden, maar van beter zijn. Wanneer je innerlijk beter bent, bewuster bent, dan kan de wereld je veel minder doen. Dan ben je niet meer bang voor de dood, want je weet wat ze is. Je bent niet meer bang voor het lijden, je kunt het lichaam beheersen wanneer het moet lijden. Je hebt geen vrees meer. Wanneer je je af vraagt wat de zin van de inwijding in het verleden is geweest, zou ik zeggen in de eerste plaats de overwinning van de vrees. Als we het meer uitbreiden zouden we kunnen zeggen: de zin van de inwijding is een brug te slaan tussen de beperktheid van het menselijk zijn en de werkelijkheid van het ik.

Ik dacht, dat dit op het ogenblik genoeg was.

Indien u nog kommentaar heeft, kunt u het nog kort geven, anders gaan we sluiten.

+ Aan het begin gezegd, dat wat hij verworven heeft in een vroeger leven, niet meer meebracht.

- Dat heb ik niet gezegd. Ik wil u wel één ding duidelijk maken. Wanneer een inwijding een bepaalde graad bereikt heeft, zal ze in elk leven volledig aanwezig blijven, plus een besef van het voorgaande leven. Maar, wanneer men die graad niet bereikt heeft en men afwijkt van het doel, dan zal men de weg die men gevolgd heeft en dus ook de kennis en de mogelijkheden die men verworven heeft, grotendeels vergeten. Wel zal men dan in een volgend leven misschien eerder getrokken worden tot een soortgelijk streven, een soortgelijke kennis, er blijft een zekere geestelijke conditionering bestaan. Het besef is weg. Dat zou je wel kunnen zeggen.

+ Toch wel het trekken naar deze gerichtheid.

- Dat blijft er in zitten.

Dat is voldoende dacht ik.

+ Men spreekt tegenwoordig veel over groepsinwijdingen, hoe denkt u daarover.

- U kunt van groepsinwijdingen spreken op het ogenblik, dat een groot aantal mensen een gelijke of vergelijkbare kennis bereikt hebben met een gelijke of vergelijkbare innerlijke ontwikkelingsfase. Op dat ogenblik is het mogelijk door één enkele stimulans bij allen een veranderde visie op zichzelf en op de wereld tot stand te brengen. Dit is in feite het gebeuren van de inwijding. Groepsinwijdingen zijn niet alleen in deze tijd, maar ook in het verleden voorgekomen. Alleen in deze dagen komt het meer voor, omdat het leerlingschap, dat vroeger zeer expliciet omschreven was, in deze dagen eigenlijk verwaterd is. Er is geen mogelijkheid, geen ruimte, geen tijd meer, zou ik haast zeggen, om iedereen afzonderlijk in jarenlagen afzondering en scholing te laten doormaken. Nu moet dit dus in het normale menselijke bestaan gebeuren. Dat betekent, dat je dus blijft zoeken naar een groot aantal geestelijk ongeveer gelijke rijpe personen, die ook beschikken over de nodige materiële erkenningsmogelijkheden en dat je probeert om alleen één en dezelfde impuls te geven in de hoop dat zij - gezien hun vergelijkbare waarden - daardoor komen tot een nieuw besef van zichzelf en de wereld. Op het ogenblik, dat dat gebeurt komen er geestelijke kanalen vrij. Via die geestelijke kanalen, onderlinge uitwisseling en een terugkeer tot de werkelijkheid als zodanig, kan de inwijding dan weer individueel verder gaan.
- + Heeft Jezus iemand ingewijd?
- Jezus heeft mensen ingewijd, ja.
- + Ook zijn eigen volgelingen?
- Hij heeft een deel van zijn volgelingen ingewijd, maar hij heeft met een grotere groep dan de bekende apostelen ook regelmatig mystieke en magische bijeenkomsten gevierd in de woestijn, waarin hij zich terugtrok. Zoals u weet, is dit geen evangelische waarheid, als zodanig moet u het beschouwen als een apocrief gegeven.
- + Moet je eigenlijk wel wensen ingewijd te zijn. Doel aardse leven voorbij.
- Op het ogenblik, dat u ingewijd bent, is uw aardse leven doelloos en kan het alleen betekenis hebben in zoverre u datgene wat in u als besef van de totaliteit bestaat, daardoor aan anderen gemanifesteerd kan worden. Maar het betekent dus wel, dat je de zin en de betekenis van alles wat je tot op dat ogenblik bent geweest achter je laat. Ik geloof, dat er heel veel mensen zijn, die dat niet graag zouden doen. Maar als je dat niet wilt doen, als je er te veel aan gebonden bent, ben je gewoon niet rijp voor een inwijding.
- + Boodschap ODV: concentreer je op het nu. Is dat niet in tegenstelling met inwijding.
- Neen, want de inwijding brengt u in contact met het eeuwigdurend heden. De tijdloosheid van het werkelijk bestaan. Wanneer u zich voortdurend met het heden bezighoudt, dan zult u in het heden juist opmerken, juist reageren. Dan zult u daardoor dus de eeuwige waarden, die steeds in het heden weer kenbaar worden gemakkelijker beseffen, dan wanneer u voortdurend probeert om dat heden in te passen in de ontwikkeling van het heden en de verwachting van de toekomst. Ik hoop, dat het duidelijk is.
- + Bij een inwijding is er een bewustwording omdat de omgeving op je reageert. Harmonie met de omgeving gaat weerklinken. Is er verschil of je ingewijde in je omgeving hebt, om energieën te geven voor harmonie.
- Is dat simpel? Wanneer die harmoniën in u worden opgepept, dan bent u daarmee volledig afhankelijk geworden van datgene wat hij u geeft.
- + Het besef moet toch van mij komen.
- Ja, maar de afhankelijkheid evenzeer, omdat u alleen tot het besef kunt komen krachtens een harmonie die u wordt opgelegd. Wanneer u die energie niet meer krijgt van de ingewijde zondermeer, dan hebt u wel de kennis, maar u hebt niet de mogelijkheid om ze zodanig harmonisch te verwerken, dat u daardoor uw wereld wezenlijk anders beleeft en ook anders kunt beheersen. Dat is de grote moeilijkheid er bij. Je kunt de stimuli krijgen van buitenaf, men kan je laten zien wat mogelijk is, maar hij mag niet bij je blijven en je blijven geven aan kracht en energie wat je nodig hebt, opdat je geleid iets bereikt, want er komt een ogenblik waarop die begeleiding weg moet vallen. Dan ben je machteloos omdat je niet de volledige ontwikkeling hebt, maar slechts een gedeeltelijke.
- + dus weer op je eigen houtje verder.

- Ja, je moet altijd weer zelf verdergaan.
- + Misschien trek ik de vergelijking helemaal verkeerd. De ene wiskundeleraar moet de stof er in pompen, de ander laat het in je vloeien. Zelf toepassen.
- Dat ben ik direkt met u eens, maar wanneer u nu te maken heeft met een leraar, die het zo over laat vloeien, zoals u zegt en het leerjaar is ten einde en hij is niet degene, die u in het volgend leerjaar onderwijst, dan zult u veel meer moeilijkheden hebben met een ander soort onderwijzer.
- + Je bent dan al wel een stap verder.
- Dat is een feit. Als je echter dit jaar gemakkelijk overgaat en het volgend jaar blijft zitten, dan ben je nog net zo ver.
- + Mijn ervaring is, dat ik leraren heb gehad, die mij onderwezen in een vak waarbij ik bij voorbaat zei, dat het een rotvak was. Aan het einde van dat jaar hadden ze mij liefde voor dat vak bijgebracht. Het is dus niet alleen de harmonie van dat vak, maar ook de liefde voor het vak.
- Dat is iets wat je een ander kunt laten zien, maar dan is het al weer niet de kwestie van de leerstof, maar dan is het de kwestie van de mentaliteit, die ze overdragen. Nu is natuurlijk een dergelijk vergelijk zoals elk vergelijk enigszins mank, dat zult u begrijpen, maar nu stel ik dit. Wanneer u die liefde voor het vak hebt en u gaat daarin door, dan zult u ongeacht het al of niet aanwezig zijn van onderwijzers, die goed zijn, toch doorgaan. Wat u dan bereikt, is uw eigen bereiken. Dat is nu juist de kwestie. Wanneer u afhankelijk blijft van dit harmonisch element, de harmonie met uw leraar, dan zou de liefde verdwijnen met die harmonie. Dan valt het vak zo zeer tegen, dat u het alsnog terzijde schuift. Het is een manke vergelijking, natuurlijk, maar het maakt misschien duidelijk wat ik bedoel te zeggen. Het is zo, dat een ingewijde je kan laten zien wat mogelijk is. Hij kan je het harmonisch element geven zodat je verder kunt gaan, maar hij moet het dan ook weer terug nemen opdat je met het eenmaal besepte nu volgens je eigen wezen, mogelijkheden en krachten verder gaat.
- + Graag de titel voor het onderwerp van volgende keer.
- We zijn nu bezig geweest met toch een beetje nog uiterlijkheden. Daarom zou ik u willen voorstellen om de volgende maal te spreken over inwijding en innerlijke werkelijkheid, want dat is de essentie. Van daaruit kunt u nog verder gaan in de richting van de mystiek, echte en valse profeten en al wat u verder wilt.

Wat mij betreft, dank ik u voor uw aandacht en ik hoop, dat ik u wat stof ter overweging heb kunnen voorleggen.

Goedenavond.

Uitspraken van Henri:

TV : een politiek, propagandistisch slaapmiddel

Kunst : het verkrijgen van subsidie voor die projekten, waar niemand naar wil kijken

Wetenschap: het op een schappelijke wijze je eigen weten tot onfeilbaarheid verheffen.

Nu heeft u er een paar, waar u eens even over na kunt denken. Misschien maakt u die fout zelf ook wel, nietwaar?

Goedheid is bij de mens over het algemeen de fout, die je zelf maakt ten aanzien van anderen en bij anderen is ditzelfde kwaadheid. Daar moet u ook nog maar eens over nadenken.

HET SCHONE WOORD

Wanneer de grenzen van het zelfbedrog beseft worden, wordt de illusie beëindigd.

Illusie, ik droom van een beeld, van een wereld
waarin een kind speelt temidden van grazige weiden
en waarin we olie en neerslag, drab en vuiligheid kunnen vermijden.

Ik droom van een wereld, waarin al kan bestaan
waarin alles in huis elektrisch kan gaan
waarin auto's rijden in toom'loze vaart
en waar toch alle leven en milieu wordt gespaard.

Maar, diep in mijzelf erken ik ook de onmogelijkheid.
Ik weet, dat al die illusie in mij aan mijn eigen egoïsme lijdt.
Ik bouw de beelden en de schoonheid,
ik bouw het beeld van de totaliteit,
omdat ik, bewust van wat ik zou moeten wezen
bewust mijzelf tot bewusteloosheid leid.

Maar als ik beseft wat ik zelf moet wezen
erken dat wat ik werkelijk ben.
Wanneer ik de grenzen van mij dromen
en van mijn zelfbedrog erken.
Dan kan ik tot de wereld komen en door de wereld tot het Al.
Totdat de kosmos zelf mij ruisend in mij waarheid geven zal.

Dan zal ik krecht zijn
en bewust zijn.
Dan heb ik waarde en beseft.
Dan heb ik waarlijk lief het zijnde
en gekoesterd in de liefde, die het mij geeft
ben ik bewust een deel van alles
wat is en in de kosmos leeft.

En is u dat nog niet genoeg, dan heeft u òf niet goed geluisterd, òf u lijdt aan zelfbedrog.

Goedenavond